

פרשת צו-פרה ~ י"ט אדר ב' תשפ"ד ~ גליון תנ"ה - שנה י'

זהו כהתא בנה זמני

מס' גיטין לד'

היכל משה זאהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל
והגהגו החשובה מדת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תגצב.ה.

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי
מוהר"ן עפ"י ספה"ק
ליקוטי הלכות ועוד
ספרי תלמידי רבינו
הק' וכן לפי דברי צדיק
דורינו מודינו הרב
שליט"א

~ תורה מ"ט - "והוא כחתן יוצא מחופתו וגו'" (תהלים י"ט) ~
(נאמר בשבת ג' ניסן אחר נישואי בתו שרה ז"ל שהיה בר"ח ניסן במעדעועדיבא)

א. איך רבינו הקדוש מתחיל תורה זו?

כי קודם הבריאה היה אור הקב"ה אין סוף ורצה הקב"ה שיתגלה מלכותו, ואין מלך בלא עם, והצרך לברוא בני אדם, שיקבלו עול מלכותו, והתגלות מלכותו, אי אפשר אלא על ידי המדות, שע"י המדות משיגין אלקותו ויודעין שיש אדון מושל ומנהיג, וצמצם את האור אין סוף לצדדין ונשאר חלל פנוי, ובתוך החלל הפנוי ברא כל העולמות (כמבואר בעץ חיים בתחילתו בהיכל א' ענף ג') והן הן מדותיו.

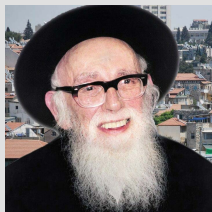
ב. רבינו הקדוש זי"ע ועבי"א מקשר דיבוריו הקדושים והנוראים לעבודת השי"ת לכל אחד ואחד, איך דיבורים אלו שייך לתקן המידות שבלבנו?

והלב הוא הציר של המדות, היינו החכמה שבלב, כמו שכתוב (שמות ל"א) "ובלב כל חכם לב" וגו', ועיקר היצירה היתה בחכמה, כמו שכתוב (תהלים ק"ד) "כלם בחכמה עשית", נמצא שהלב הוא הציר, כמו שכתוב (שם ע"ג) "צור לבבי", ואית יצירה לטב ויצירה לביש, כמו שאמרו חז"ל (ברכות ס"א) "וייצר" - בשני יודי"ן וכו', והם שני יצרים יצר טוב ויצר הרע - "היינו מחשבות טובות הם יצר הטוב" "ומחשבות רעות הם יצר הרע", כי עיקר היצירין הם המחשבות והחכמות שבלב כמו שכתבו (בראשית ו') "כי יצר מחשבות לבו" וגו', וכשאדם חושב במחשבות רעות, הוא מטמטם את החלל של הבריאה, ששם התגלות המדות "כי הלב הוא צור העולמים - היינו צור המדות".

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מרבני צדיקי הדורות זי"ע ועבי"א בנדולת נוראות רבינו הקדוש הננמ"ח זי"ע ועבי"א שליט"א הרה"ח רח"ש ראמנבערג שליט"א מחשובי חסידי ברסלב)

הצה"ק רבי שלמה זלמן אויערבאך זי"ע ועבי"א - בעל ה"מנחת שלמה"
(ליום היארצייט - ב' אדר"א)

אל הגאון ר' שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל מגדולי פוסקי הדור וראש ישיבת "קול תורה" במשך כיוכל שנים הגיע אב בקובלנא על בנו שהוא מתקרב לחסידות ברסלב וזה נגד דרכי אבותיו, ולא זו אף זו שרוצה להשתדך עם משפחה של חסידי ברסלב, ונפשו בשאלתו שיוורה הרב לבנו שלא לילך נגד רצון הוריו, שכן הוא עובר בכך על מצות כיבוד אב ואם. נענה לו הגרש"ז ואמר: יש לי מחותן ושמו ר' נחום יצחק פראנק, גש אליו ותשאל אותו פסק הלכה בזה מה שהורה מרן החזון איש (חזו"א הורה שבענין זה לא שייך כיבוד אב). האב התעקש ושאל בשנית: "אבל מה פוסק הרב?" השיב לו ה"מנחת שלמה": איך האב אייך שוין גענטפערט, פרעגט מיין מחותן ר' נחום יצחק, [כבר ענית לך, שאל את המחותן שלי ר' נחום יצחק!]. האב שמע את הדברים ויצא עם בנו מהבית. קשה היה לאב לעכל את הדברים והוא חשב שהגרש"ז לא רצה לפסוק בצורה חותכת בנוכחות בנו והוא החליט להתקשר אל רבי שלמה זלמן זצ"ל בטלפון, משהחל להרצות את שאלתו זיהה הגרש"ז במי מדובר והוא ענה לו בתרעומת: "איך האב אייך שוין גיפסקנ'ט! [כבר פסקתי לך!] ובזאת סיים השיחה.

ג. מה כותב רבינו הקדוש על התלהבות הלב של איש ישראלי?

כי לפי אור להביות הלב של איש הישראלי אי אפשר להתגלות מהמדות, כי אור להביותו הוא עד אין סוף היינו אין סוף ואין תכלית לתשובתו, וצריך לצמצם ההתלהבות, כדי שישאר בלב חלל, כמו שכתוב (תהלים ק"ט) "ולבי חלל בקרבי", וע"י הצמצום של המדות יוכל ל בא להתגלות מהמדות, היינו לעבוד את השי"ת בהדרגה ובמדה.

ד. מה פועלים המחשבות שבלבנו, ואיך הם משפיעים על כל הבריאה?

ומחשבות טובות שבלב הן יצירין טבין, שעל ידן נתגלין פעולות ומדות טובות, והיינו יצירה לטב: וכשחושב מחשבות רעות, הוא מטמטם הלב בבחי' ערלת לב, ומקלקל את הבריאה היינו החכמה שבלב, כי היצר הרע הוא טפשות הלב כמו שכתוב (דברים י') "ומלתם את ערלת לבבכם" ותרגומו "ית טפשות לבכון", וטפשות הוא קלקול הבריאה שהוא ע"י החכמה (פירוש הבריאה היא ע"י חכמה).

ה. מה יוצא לפי זה?

נמצא כשאדם חושב מחשבות טובות בלבו איך לעבוד את השי"ת, בזה נעשה לבו בבחי' "צור לבבי" ובבחי' "ולבי חלל בקרבי" שבתוך החלל יתגלו פעולותיו וע"י פעולותיו ומדותיו הטובים יתגלה שהוא מקבל עליו עול מלכות שמים שלימה.

ו. איך רבינו הקדוש מקשר זאת לפסוק "ושרים כחוללים כל מעיני בך"?

וזה פירוש (תהלים פ') "ושרים כחוללים כל מעיני בך", "ושרים" - זה בחינת התגלות מלכות בחי' "שרה" על כל העולם כולו (ברכות י"ג) בחי' (זכריה י"ד) "והיה ה' למלך" וכו', "כחוללים כל מעיני בך" - היינו לפי החלל שנעשה ע"י מחשבותיו הקדושים כן התגלות מלכותו, (הפרפראות לחכמה מבאר זאת "כל מעיני בך" כי מעיני הוא מלשון מחשבה ועיון).

דברי מוהרנ"ת הקדוש זי"ע ועבי"א על תורה זו

(ליקוטי הלכות או"ח הלכות תפילת המנחה הלכה ז')

על פי התורה "לשמש שם אהל בהם" בסימן מ"ט ליקוטי חלק א', עיין שם כל התורה היטב

א. וזה בחינת תפילת המנחה. כי אז עיקר המתקת הדינים שצריכים אז להתפלל בכוונת גדולה להמתיק תוקף הדינים שמתעוררין אז, כמו שאיתא בזוהר הקדוש, וכמובא בתורה הנ"ל על פסוק (במדבר כ"ח ה') "סלת למנחה", שמנחה היא בחינת דינים בחינת פחד יצחק, כי יצחק תיקן תפילת המנחה. ועיקר התיקון והמתקת הדינים הוא על ידי תשובה. ועיקר התשובה היא לשוב ממחשבות רעות למחשבות טובות, כי הם עיקר היצרין. כמו שמבואר שם, עיין שם היטב שחיבר כל זה יחד תפילה ותשובה ועשרה מיני נגינה וה' דלת הוית וכו'. והכל על ידי זה שזוכה להתגבר לקיים כל מה שמבואר שם בתחילת התורה הזאת, שהעיקר להתגבר על המחשבות רעות להפכם למחשבות טובות, כי אור להביות איש הישראלי הוא בחינת אור אין סוף, כי אין סוף ואין תכלית לתשוקתו עד שאינו יכול לעשות שום עבודה ולהמשיך שום מדה וכו'.

וצריך לצמצם התלהבות הזאת עד שיהיה בחינת חלל בלב בחינת "ולבי חלל בקרבי" (תהלים ק"ט). והלב הוא הצייר של כל המדות שהם העולמות. והעיקר על ידי החכמה שבלב שהם מחשבות טובות וכו'. וכשחושב מחשבות רעות חס ושלוה הוא מטמטם החלל שבלב וכו'. על כן צריך להתגבר בזה לצמצם התלהבות הלב שלא יתלהב יותר מדאי, כי זה בחינת ריבוי האור שממנו היה בחינת שבירת כלים. רק לראות שתהיה ההתלהבות בהדרגה ובמדה בבחינת "ולבי חלל בקרבי" וכו'. והעיקר להתגבר להמשיך לתוך הלב חכמה אמיתית שהם מחשבות טובות ולהתגבר בכל כחו על המחשבות רעות. ועל ידי זה יזכה לכל המדות טובות ולעבוד את ה' יתברך כראוי. והכל כדי שיתגלה מלכותו יתברך בכל העולמות על ידי שיקבל עליו עול מלכותו בשלימות בזה העולם המעשה וכו'. ומבואר שם שזה בחינת תפילה בחינת תשובה וכו', עיין שם היטב:

ב. וכל זה היא בחינת תפילת המנחה. שאז מתעורר בחינת תחילת הצמצום שמשם כל הדינים, וצריכין להמתיקו על ידי תפילה בכוונה שהיא בחינת תשובה כנ"ל. כי זה הענין של התלהבות האור והצמצום וכו', זה נעשה אצל האדם בכל יום ויום כפי תקון הבריאה של אותו היום שהוא צריך להמשיך. כמו שבתחילת הבריאה נעשה זה אצל ה' יתברך בעצמו, שבתחילה היה האור אין סוף ולא היה מקום לבריאה וכו' וצמצם האור לצדדין וכו' שעל ידי זה היתה כל הבריאה על ידי החכמה וכו' וכו' כמו שמבואר שם בתחלת התורה הנ"ל. כמו כן נעשה זאת אצל האדם שהוא חלק אלוה ממעל, שהכל נברא בשבילו שהוא יעסוק בתיקון וקיום העולם כל ימי חייו.

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"נ הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל וזוגתו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

פרשת צו-פרה ~ י"ט אדר ב' תשפ"ד ~ גליון תנ"ה - שנה י'

שפ"ד אמר נהמני

(מ"מרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות ותשובות בפירוש רש"י על פרשת השבוע (לקוחים מהספר "משה שפיר קאמרת")

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עירו הנביא

יב. "וזאת תורת המנחה", מה למדין מלשון "וזאת תורת"?

תורה אחת לכולם להטעינן שמן ולבונה האמורים בענין שיכול אין לי טעונות שמן ולבונה אלא מנחת ישראל שהיא נקמצת מנחת כהנים שהיא כליל מנין ת"ל "תורת".

יג. "הקרב אותה", היאך מקריבים אותה? היא הגשה בקרן דרומית מערבית.

יד. "לפני ה'", מה בונת הכתוב? הוא מערב שהוא לצד אוהל מועד.

טו. "אל פני המזבח", מה הכוונה? הוא הדרום שהוא פניו של מזבח שהכבש נתון לאותו רוח.

טז. "מצות תאכל במקום קדוש", באיזה מקום הכוונה? ואיזהו, בחצר אוהל מועד.

יז. "לא תאפה חמץ חלקם", מה הכוונה? אף השיריים אסורים בחמץ.

יח. "בחטאת וכאשם", מה משמיענו הכתוב בזה? מנחת חוטא הרי היא כחטאת לפיכך קמצה שלא לשמה פסולה, מנחת נדבה הרי היא כאשם לפיכך קמצה שלא לשמה כשרה.

יט. "בל זכר בבני אהרן", מה מרבים מכאן? אפילו בעל מום.

כ. מה הכוונה אפילו בעל מום. למה נאמר, אם לאכילה הרי כבר אמור "לחם אלקיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים לא יאכל" (ויקרא כא כב), אלא לרבות בעלי מומין למחלוקת.

כא. "כל אשר יגע בהם יקדש", מה כוונת הכתוב? קדשים קלים או חולין שיגעו בה ויבלעו ממנה (עי' שפתי חכמים) "יקדש" להיות כמוה שאם פסולה יפסלו ואם כשרה יאכלו כחומר המנחה (רצה לומר שיאכל לפנים מן הקלעים ליום ולילה עד חצות - שפתי חכמים).

כב. "זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו לה' ביום המשח אתו עשירית האיפה וגו'", מי מקריב אותה ומתי? אף ההדיוטות מקריבין עשירית האיפה ביום שהן מתחנכין לעבודה, אבל כהן גדול בכל יום שנאמר "מנחה תמיד וגו'" והכהן המשיח תחתיו מבניו חקת עולם (עי' שפתי חכמים).

כג. "על מחבת בשמן תעשה מרכבת תביאנה", מה הפירוש "מרכבת"? חלוטה ברותחין כל צרכה.

כד. "תפיני" מה פירושו? אפויה אפיות הרבה שאחר חליטתה אופה בתנור וחוזר ומטגנה במחבת.

כה. "מנחת פתים", מה לומדים מזה? מלמד שטעונה פתיתה (ולא פתיתה ממש בציעין ופירורין לפי שאינה נקמצת אלא כופלה לשניים).

כו. "כליל תקמור", מה כוונת הכתוב? אין נקמצת להיות שיריה נאכלין אלא כולה כליל - וכן כל מנחת כהן של נדבה כליל תהיה. כז. מה הפירוש "כליל"? כולה שוה לגבוה (כלומר מקטירין כולה לגבוה).

כח. "וזאת תורת החטאת וגו'", היכן שוחטין את החטאת? "במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת (כלומר בצפון המזבח) לפני ה'".

כט. "הכהן המחטא אתה יאכלנה", מה הפירוש "המחטא אותה"? "הכהן המחטא אתה יאכלנה", מה הפירוש "המחטא אותה"?

העובד עבודתה שהיא נעשית חטאת על ידו.

ל. האם כוונת הכתוב דרך הכהן העובד עבודתה דווקא אוכל אותה?

הכוונה "הראוי לעבודה" יצא טמא בעת זריקת דמים שאינו חולק בבשר.

לא. למה אי אפשר לומר שאוסר שאר כהנים באכילתה חוץ מן הזורק דמה?

שהרי נאמר למטה "כל זכר בכהנים" יאכל אותה.

לב. היכן אוכלים אותה?

"במקום קדש תאכל" - בחצר אוהל מועד.

לג. מה אמרה התורה על הנוגע בבשרה?

"כל אשר יגע בבשרה יקדש" - כל אוכל אשר יגע ויבלע ממנה יקדש - להיות כמוה אם פסולה תיפסל ואם היא כשר תאכל כחמור שבה.

לד. מהיבן למדים שדווקא אם "יבלע ממנה" יקדש?

בתורת כהנים מובא יכול אע"פ שלא בלע ת"ל "בבשרה" עד שיבלע (שפתי חכמים).

לה. מה אמרה התורה אם יזה מדמה על הבגד?

"ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה תכבס במקום קדש" - אותו מקום דם תכבס בתוך העזרה.

לו. מה הדין של הכלים שמבשלים את החטאת?

"וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר".

לז. למה ישבר?

לפי שהבליעה שנבלעת בו נעשית נותר - והוא הדין לכל הקדשים.

לח. מה הדין אם בישל בכלי נחשת?

"ואם בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף במים.

למ. למה בלי חרס אי אפשר למרק ולשטוף במים?

כלי חרס למדך הכתוב כאן שאינו יוצא מידי דפיו לעולם.

מ. דם החטאת ניתן על המזבח החיצון, מה הדין אם הכנים הדם אל אוהל מועד?

"וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אוהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף" - שאם הכניס מדם החטאת לפני פסולה.

מא. "כל זכר בכהנים יאכל אתה", מה למדים מזה? (ראיה על מה שכתב רש"י למעלה בפסוק י"ט).

הא למדת ש"המחטא אותה" האמור למעלה, לא להוציא שאר הכהנים, אלא להוציא את שאינו ראוי לחיטוי.

מב. מה מרבים מ"וכל חטאת"?

לרבות שאר קדשים.

מג. "וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא", מה ממעטינן מזה?

הוא קרב ואין תרומתו קרבה.

מד. "וזאת תורת האשם קדש קדשים היא", מה ממעטינן מזה?

הוא קרב ואין תמורתו קריבה, (פירוש אינה קריבה היא בעצמה אבל מ"מ קדושה חל עליה ואז תמכר ויפלו דמיה לקרבן נדבה - עפ"י ר"א מזרחי).

מה. "במקום אשר ישחטו את העולה ישחטו את האשם" וגו', מה מרבים מה שכתוב "ישחטו" לשון רבים?

ריבה לנו שחיטות הרבה, לפי שמצינו אשם בציבור נאמר "ישחטו" רבים, (דיבור זה הוא ברש"י בסוגריים כי בכתבי יד ישנים לא גורסים זאת, ועי' שי למורא שבספרא הנוסחא כך "ישחטו" - רבה כאן שוחטים הרבה אף הגרים ואף הנשים ועבדים, ומה שכתוב כאן בנוסחה שלנו "לפי שמצאנו אשם בציבור" תמהו המפרשים, שהרי אמרו במסכת תמורה [דף יד.] שאין אשם בציבור).

מו. למה תלאו הכתוב בעולה?

ותלאו בעולה - להביא עולת ציבור לצפון, (ועי' שי למורא).

מז. "ואת כל חלבו יקריב ממנו וגו'", למה הוצרך הכתוב לפרש אימורי האשם?

עד כאן לא נתפרשו אמורין באשם לכך הוצרך לפרשם כאן, אבל חטאת כבר נתפרשו בה בפרשת ויקרא.

מח. "את האליה", למה כתוב כאן (בקרנן אשם) את האליה?

לפי שאשם אינו בא אלא איל או כבש, ואיל וכבש נתרבו באליה, (שמאיל וכבש מקריבין על המזבח גם את האליה, אבל אם היה קרבן אשם בא גם מן העיזים היה ראוי לכתוב כאן שתי פרשיות פרשה אחת למין הכבשים שבהם מקריבין את האליה ופרשה שניה למין העיזים שבהם אין מקריבין אליה כמו שנכתבו שתי פרשיות בקרבן שלמים לעיל ג' ד' ולעיל ג' ב' - עפ"י ר"א מזרחי).

מט. "אשם הוא", מה למדים מזה שכתוב "אשם הוא"?

אשם הוא - עד שינתק שמו ממנו, לימד על אשם שמתו בעליו או שנתכפרו בעליו, אע"פ שעומד להיות דמיו עולה לקיץ המזבח (שהוא עולת נדבת ציבור - עפ"י ר"א מזרחי) אם שחטו סתם אינו כשר לעולה קודם שנתק לרעיה (קודם שניתק מדין אשם לרעיה שאמרו לו בית דין הוציאוהו וירעה - עפ"י רש"י במס' זבחים ה:), כי דינו של קרבן זה שירעה עד שיסתאב במום ואז ימכר להיות דמו קרבן עולה לקיץ המזבח, ואם קדם ושחטו סתם [וה"ה] אם שחטו לשם עולה - משכיל לדודן אינו כשר לקרבן עולה כי עדיין שם קרבן "אשם" עליו אבל אחרי שניתן לרעיה כבר נתן שם אשם מן הקרבן, וכשיפול בו מום וימכר ויהיו דמיו לעולה - עפ"י ר"א מזרחי).

דברמים חוצבי להבות אש מה שזכרנו לשמוע ממזרנו חרב שליט"א
 המבעים מגיל הנבט מקור הנבט רבנו הקדוש מוה"ר ווילניז הקדוש מוה"ר י"ע ונב"א
 פסקת המסורה וחקי וזאת המורה שרש"י שח"ב ב"ר י"ע קיבטא רמשיא מ"ק יסוד קילם לעוד ולבט נפשונו
 והנפשונו מכל סת השם ולתעבי מלכא אש המורה הקדושה וזהו זה ויאמר וללכת בדרך המורה באש ובמים ולקיים שם שמו

עם פאלה אורות כל אחד יעשה תשובה

יסוד אבא תמיד מכסה, הוא תמיד בהסתה, אף פעם זה לא מאיר לנו, אכל עכשיו בכל פורים מאיר לנו יסוד אבא. זה מגלת אסתר, עכשיו זה גלוי יסוד אבא. אלה אורות פאלה גדולים שכל אחד יכול לחזור בתשובה אמיתית. כל הפורים זה לחזור בתשובה, זה לא להשתולל, זה לא לשפר דברים, זה לא להזיק, זה ממש לעשות תשובה אמיתית אמיתית. כמו שראו אצל אנ"ש בכל הדורות, שהיו יורדים נהרות דמעות, היו יורדים נהרות של דמעות בזמן הרקודים. ואף אחד לא השתפר ממש, זה היה לבסומי. לבסומי זה לא להשתפר, זה פנים אדמות, זה התלהבות, זה דבקות. כמו שפתוב בהלכה בשלחן ערוך (אורח חיים, סימן תרצ"ה סעיף ב).

אי ידיעת החק אינה פומרת

כי הרבה פשוט לא יודעים את ההלכה, לא יודעים מה זה לבסומי. עכשיו נלמד את ההלכה מה זה 'חייב איניש לבסומי בפורי' (מגלה ו:), כמה לבסומי? עשר שעות, עשרים שעות, עשרים וארבע שעות? פורים גם יכול להיות שלושים ושש שעות, משעה שש בערב כליל ט"ו עד יום ט"ז בשש בבקר, זה שלושים ושש שעות. אז אדם יהיה שפור שלושים ושש שעות? הוא לא יודע מה הוא אומר, לא יודע מה הוא מתפלל. כמו שאומר בקצור שלחן ערוך (סימן קמ"ב סעיף ו')⁶ שמתר להתבסם, אבל זה רק בתנאי שלא יזלזל אפילו בברכה אחת, שלא יבוא אפילו להגיד ברכה שלא בכונה. וישלם יזלזל אפילו בכונה אחר, וישלם יזלזל בשום של שלחן ערוך. ושחם ושלום שאדם לא יחשוב לא להגיד ברכת המזון על חשבון השתיה, או להפסיד מנחה, או להפסיד מעריב חם ושלום, או אפילו לא להתפלל בכונה.

מתבסמים רק כדי להתרדם קצת, ותו לא!

עכשיו אני שואל: אז כמה זה לבסומי? כמה חייבים לבסומי? חמש דקות? חצי שעה? שעה? שעתים? שלש? השלחן ערוך לא אומר כמה זה לבסומי. אבל הקצור שלחן ערוך מביא לנו פה בהלכה הזאת כמה צריך. אומר הקצור שלחן ערוך: 'בין שכל הגם היה על ידי היין, ושתי נטרדה במשתה היין וכאה אסתר במקומה. וכן ענין המן ומפלתו היה על ידי היין. לכן חייבו חז"ל להשתפר ביין, ואמרו: 'חייב איניש לבסומי בפורי' עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי'. ולפחות ישתה יותר מהרגלו כדי לזכר את הגם הגדול, ויישן, ומתוך שישן אינו יודע בין ארור המן לברוך מרדכי. ואולם מי שהוא חלש במבטו, וכן מי שיודע בעצמו שעל ידי פן יזלזל חם ושלום באיזו מצוה, בכרכה או בתפלה, או שיבוא חם ושלום לקלות ראש, מוטב שלא להשתפר. וכל מעשיו יהיו לשם שמים'.

שותים כדי לזכות לדבקות בלבד

אם אדם יודע שהוא יזלזל באיזו מצוה, אז שלא ישתה, שלא יגע ביין. אסור לבוא לקלות ראש, לבסומי זה לא קלות ראש. אנשים חושבים שמתר לבוא לקלות ראש. אסור שתהיה שום קלות ראש, בודאי גם לא בפורים, בפרט שפורים זה כמו יום הפורים, צריכים להחזיק ראש. כתוב (ש"ש ק ג קלט)⁷ שרבי נתן אמר: שפורים צריכים להחזיק ראש יותר מאשר ביום הפורים. כי יום פפור נמצאים בבית כנסת, אבל בפורים אנחנו צריכים להתפלל לה' ברקודים, בשירים, בשתית יין, להיות דבוקים בה'. כל שתית היין זה להגיע לידי דבקות בה', לראות את ה' פנים אל פנים. לכן מוטב שלא להשתפר וכל מעשיו יהיו לשם שמים.

תפילות ממורינו הרב שליט"א (מתוך רבבות התפילות)

רבוננו של עולם, מחיה מתים ברחמים רבים, אלקים חיים ומלך עולם. רחם עלינו, החיינו והקימנו, קדשנו וטהרנו מטמאת מת, שהיא אבי אבות הטמאה, ונזכה על ידי זה לקבל את חג הפסח הקדוש זמן חרותנו בקדשה נוראה ועצומה, עד שיהיה נכנע ונתפטר הכמת הטבע שמשם אחיות הסטרא אחרא, ונזכה להאמין בנסף הקדושים, ביציאת מצרים ובקריעת ים סוף, נאמין שהכל מתנהג בהשגחה נפלאה בלי שום דרך טבע כלל, שהכל מתנהל באופן שיתגלה יהודך ואהודיתך בעולם, ואז תעשה עמנו נסים ונפלאות לטובה, תוריד שתי דמעות לים הגדול ותעשה סוף וקץ מפל העבדים הרודפים אותנו, שיר חדש נשיר לך על גאלתנו ועל פדות נפשונו, שיר של השגחה שיר של נפלאות.

אנא ה', רחמן מלא רחמים, הסדן מלא חסדים, הושב מחשבות לבל ידח מפנו נדה, אשר מחשבות לבו לכל דור ודור, אתה התקנת לנו לילות סדר, פסחים וזבחים, למען נזכר כי פדיתנו מטמאת עונותינו ונשאתנו על כנפי נשרים והולכתנו בעמוד אש וענן. רחם עלינו בכחו הגדול של משה רבינו מהימנא ובכח כל הצדיקים האמתיים שהם בבחינתו, גלה לנו את הנסים והנפלאות שאתה עושה עמנו בכל דור ודור, זכנו בלילה זה שגומרים בו פעמים את ההלל שיתגלו בפנינו נסיד ונפלאותיך שאתה עושה עמנו בכל שעה ורגע.

מלא רחמים, גדול העצה ורב העלייה, אדון הנפלאות, עשה בנפלאותיך ותן כח לצדיקיך הגדולים והנוראים, גם בדור הזה, ובפרט בחג הפסח הזה, לעשות עמנו נסים ונפלאות, כאשר עשית עמנו במצרים, תן להם כח להחזירנו באבותינו בתשובה שלמה, שמע קולנו כאשר שמעת זעקתם ונאקתם של אבותינו במצרים, וזכנו גם אנו כמותם בזכות הצעקות והזעקות השועות והנאקות לתשובה שלמה ולדבקות אמיתית בך, זכנו להכיר שאין עוד מלבדך, וכשם שהבאת על אויביהם את עשרת המכות וקרעת להם את היס, כן תקרא גם לנו דרור, תפדנו גם אנו מאויבינו ותוציאנו מאפלה לאורה. כי אנו מאמינים באמונה שלמה, שגם כעת בדור שכזה אתה יכל לעשות נסים ונפלאות כמו שעשית עמנו ביציאת מצרים, בכח הצדיקים האמתיים שהם בבחינת משה הנמצאים בכל דור ודור, כי אם היינו מוצאים אותם ושומעים בקולם, הרי מיד היינו נושעים בנסים ובנפלאות עצומים ובמוראים גדולים, והיה מקום בנו הפסוק "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", כי אתה כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה ואתה עושה נפלאות גדולות עד אין חקר נסים ונפלאות עד אין מספר.

אנא ה' "עשה ארץ בכחו, מכין תבל בהכמתו, ובתבונתו נטה שמים", "הנותן בים דרך ובמים עוים נתיבה", בדעתך תהומות נבקעו ובגאותך שחקים. אתה הוצאתנו בחג הפסח הקדוש והנפלא הזה מפל המצרים במסות באותות ובמופתים, במלחמה ביד הזקה ובנרוע נטויה, בעמוד ענן יומם ובעמוד אש לילה, מה רבו מעשיך ה', רבו נפלאותיך בכל הדורות, "נפלאותיך ומחשבותיך אלינו אין ערך אליך, אגידה ואדברה, עצמו מספר", איך אשא פני אליך ביום קדוש ונורא זה, איך ארים ראשי מול גדל חסדיך, אשר גמלת עמי מיום שהאצלת נשמותי והעברת אותה דרך כל מיני עולמות, כדי לזכותני להגיע לתכלית הנצחי, להגיע להשגת פנים בפנים, כמו שהבטחת את משה עבדך "בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלקים על החר הזה", כי כל תכלית יציאת מצרים, למען נקבל את התורה הקדושה באותות ובמופתים, בקולות וברקים עלינו נגלית ובקול שופר עלינו הופעת, פנים בפנים עמנו דברת, ודברך שמענו מתוך האש, וכל העולם בלו חל וזע מפניך, מיציאת מצרים ועד מתן תורה. ועתה בהתקרב הלילה הקדוש הזה ליל הסדר רעוא ורעיון, אני עומד נרעש ונפחד מול עצמת חסדיך ופלאיך המתחדשים בכל דור ודור ובכל שעה ושעה, וכל עשתונותי ומחשבותי נסערים עלי, כי בו נשפעים כל המחזין, ובו אוכל לקבל תבונה חדשה ודעת נכונה לעבדך באמת ביראה ובאהבה, בו אוכל לתקן את כל חטאי ועונותי, לבער את החמץ מכל גבולי ולהסירו מלפי בתכלית השלמות שאין שלמות אחריו, כי אפשר לזכות בלילה זה לתקון חטא עין הדעת בשלמות ולבטל את גזרת המיתה מן העולם.

צדיק מושל יראת אלקים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו'
מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא השליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

הקדמה

"והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור" - "ימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם"

כדאי לציין מה שאמר אחד מיקירי ירושלים עיה"ק - כי כשיוצא ביום שאחרי פורים הוא מרגיש שזה עולם חדש עולם נקי וטהור, ובודאי זה דיבורים אמיתיים כי רק השי"ת יודע איזה שעשועים עצומים עולה למעלה מיום קדוש ונורא זה שאז מתגלה באופן עצום שאין לשער פנימיותם של עם קדוש בני אברהם יצחק ויעקב ובכל העולם כולו פורצת השמחה הפנימית של כל יהודי יהיה מי שיהיה אע"פ שבכל השנה הבע"ד מסתיר ומכביד על נפש הישראלית ובפרט בדור קשה זה דור עיקבתא דמשיחא שקליפת המן עמלק מתגבר באופן נורא ואיום - אבל פתאום בימים קדושים ונוראים אלו השי"ת ברוב רחמיו וחסדיו משפיע עלינו אור עצום מעולמות עליונים, ואפשר לראות זאת בחוש בכל הקהילות ובכל הבתי כנסיות יהודים זקנים עם נערים וקדים ושמים על שעות וכל אחד מאיר פניו לחבירו ושולח מנות ונותנים מתנות זה ממש התגלות המשיח וגאולה באופן עצום והשי"ת מראה לנו איזה ניצוץ מה שיהיה בבנין בית המקדש שאז יתאחדו כל עם ישראל כמ"ש "למקדשך תוב ולקודש קודשין אתר די ביה יחדון רוחין ונפשין" "יחדון" הוא לשון "שמחה" וכן לשון "אחדות", שאז יתגלה האחדות האהבה האחוה שלום ורעות בין כל ישראל.

פורים אצל מרדכי היהודי של דורינו

ב' אלפים-תקנ"ו מה שנתגלה אצל צדיק דורינו אי אפשר להסביר ולתאר "השמחה" ו"הפחד" ו"היראה" של מורינו הרב שליט"א שמתגלה באופן עצום בימי הפורים כידוע שמורינו הרב שליט"א כל השנים הוא מעורר ומחזק הרבה שיום הפורים הוא יום קדוש ונורא גדול מיום כיפורים וח"ו ח"ו לחשוב שמותר להתפרק ולהשתכר באופן שזה נגד התורה הקדושה וח"ו לפגוע במישהו וכו', או ח"ו להפסיד איזה תפילה או שום מצוה ואדרבא דוקא מתוך זה אזי השמחה העצומה היא בשלימות עצום וכל שנה זה מתגבר יותר ויותר.

בליל פורים כשעתים וחצי התפילה וקריאת המגילה

ב' אלפים-תקנ"ז בליל פורים התאספו הציבור הקדוש קהל עצום של כאלפיים איש כ"י שבאו מכל קצוות הארץ מדין ועד באר שבע וכולם מצפים ומחכים להופעת הרב שליט"א במרפסת ביתו לתפילת מעריב ופתאום הצדיק יוצא ומופיע ברוב פאר והדר כמ"ש ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות ומתחיל לשיר "ותוסף אסתר ותדבר" "קלי קלי למה למה עזבתני" וכל הקהל הקדוש שרים ומנגנים בשמחה ושופכים לב כמים נוכח פני ה', ואח"כ הרב שליט"א מתחיל "הצילני הצילני מקליפת המן עמלק" בניגון הידוע ("ונהפוך הוא") וזה היה יותר מכחצי שעה, ואח"כ הצדיק אומר עם הקהל מילה במילה פרק כ"ב מתהלים המזמור של אסתר המלכה ואח"כ התחילו מעריב במתינות ובניגונים בנוסח מורינו הרב שליט"א, ואח"כ מורינו הרב שליט"א דיבר דברי תורה שפורים הוא יום קדוש ונורא והנס של פורים יותר מכל הניסים ועורר שוב ושוב להזהר מאד שיהיה השמחה בשלימות וביראת שמים וח"ו "להשתכר" רק לבסומי' בפורים כדי לפתוח הלב בשמחה וביראה וכו' והצדיק אמר הברכות והמגילה, וכדאי לספר מה שהיה אצל הצה"ק השר שלום מבעלז זי"ע ועב"א שאחד מצדיקי הדור היה אצלו בקריאת המגילה ואמר כבר שמעתי הסיפור הזה הרבה פעמים אבל כמו שהאברך הזה סיפר זאת לא שמעתי אף פעם, ואפשר לומר זאת על קריאת המגילה של מורינו הרב שליט"א אש קודש פני הרב שליט"א בוערות כלפידים והצדיק כמה פעמים פורץ בבכי באמצע המגילה - ואחר קריאת המגילה שוב ניגונים וריקודים עד שמורינו הרב שליט"א נכנס לביתו.

אחד מגדולי האדמו"רים שליט"א על התפילות מעריב עם מורינו הרב שליט"א

ב' אלפים-תקנ"ח וכשמדברים על התפילות עם הצדיק, ראוי לספר דבר פלא שלפני כמה שבועות אחד מצדיקי דורינו רבן של אלפים מישראל שגר סמוך לחומה השלישית אמר לאחד מחשובי תלמידי הרב שליט"א ששומע עד לביתו את התפילת מעריב שמורינו הרב שליט"א מתפלל כל לילה עם הציבור והניגונים, ואמר לו "המעריב עם הניגונים של הרב שליט"א הם מאירים".

וכן היה לפני כמה חודשים כשהאדמו"ר שליט"א היה בחופה של אחד מחסידיו ואחר החופה נגש אליו אחד מתלמידי הרב שליט"א וביקש שהאדמו"ר יתפלל על מורינו הרב שליט"א (כי מורינו הרב שליט"א היה כמה ימים

בבי"ח) והאדמו"ר אמר לו הלא אתמול שמעתי שהתפלל מעריב עם הציבור ואמר לו באמת הוא כבר חזר, והאדמו"ר ברכו שהשי"ת ירפאהו ויתן לו כח להתפלל עם הניגונים.

שמונה וחצי שעות ריקודים דקדושה

ב' אלפים-תקנ"ט) זה דבר שאין לזה שום הסבר בשכל אנושי רק כח עליון שהצדיק משפיע שמחה עצומה מעולמות עליונים ובשעה שתיים בצהריים התחילו הריקודים בחצר הביהמ"ד והציבור הקדוש רקדו ופזזו לכבוד השי"ת והתורה הקדושה בשמחה עצומה וכל הזמן באים עוד ועוד ומעגלי השמחה לא פוסקים לרגע, וכך רקדו ברציפות עד השעה עשר וחצי ואי אפשר לתאר המחווה הקדושה לראות ציבור קדוש הכלול מכל הגוונים ומכל החוגים ממש אשכנזים ספרדים תימנים וכו' חסידים ליטאים אנשי ירושלים ובעל תשובה כולם באחדות ובאחה ורעות ורוקדים ורוקדים בלי שום ליאות בכוחות עליונים שלא בדרך הטבע.

מורינו הרב שליט"א
בהדלה בליל פורים דפריים

תפילת מעריב עם מורינו הרב שליט"א

ב' אלפים-תק"ס) ולקראת השעה עשר (שהיה אמור שמורינו הרב שליט"א יוצא לתפילת מעריב) התחילו נוהרים המון יהודים והשטח התמלא בצפיפות אלפים ממש הגיעו לראות פני הצדיק הקדוש ביום קדוש ונורא זה ובשעה עשר וחצי הופיע מורינו הרב שליט"א ופניו מאירות כשמש בצהריים וכולם פצחו בשיר "אור זרוע לצדיק" ואח"כ תפילת מעריב עם הניגונים והנוסח של הרב שליט"א ואח"כ שוב שמחה וריקודים עד השעה אחד עשרה וחצי נכנס הצדיק למעון קדשו.

תפילת מנחה שעתים וחצי

ב' אלפים-תקס"א) בגליון התחדשות (של חודש אדר) כותב הרה"ח ר' א. ל. הי"ו שזכה להגיע למורינו הרב שליט"א לפורים בזימבבואה (כשהיה הרב שליט"א בגלות כמה שנים כידוע) וכך כותב... ברוך ה' זכינו להיות אצל הרב שליט"א חמשה ימים בניסי ניסים שאין לתאר ולשער בכוח הכיסופים והגעגועים הגעתי לזימבבואה ביום ח' ד' באדר ב'... בדיוק הרב שליט"א עמד תפילת מנחה במשך שעתים וחצי ללא גזמא, לאחר מכן הרב שליט"א התפלל ערבית תוך כדי שאני שומע את הניגונים, הרב שליט"א יצא לטבול במקוה לפני מסירת השיעור דרך הטלפון לאניש בארץ הקודש... מאד התרגשתי ובירכתי בשם ומלכות שהחיינו.

עבודת ליל שב"ק כל הלילה

ב' אלפים-תקס"ב) וממשיך שם...לאחר הסעודה (בליל שב"ק) שהסתיימה מאוחר מאד הרב שליט"א התיישב ללמוד איתי ברציפות מאחד וחצי בלילה ועד לשעה ארבע וחצי לפנות בוקר, לאחר שלש שעות של עמל ויגיעה בתורה הקדושה הרב שליט"א קם ממקום מושבו כאילו הרגע קם משינה טובה, הולך למקוה וחוזר תוך שירת זמירות הבוקר בנעימות ככה כל תפילות בוקר יום השבת למרות כל העמל ועבודת ה' שערך בליל שב"ק הרב מתפלל כדרכו בקודש אך ורק בעמידה.

דיבורים קדושים בוערים כלפידים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות ומרבינו הקדוש והנורא הנחל נובע מקור חכמה זי"ע ועכ"ל ותלמידיו הקדושים ובפרט מצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א בענין שמירת גהלת ההיגוך הטהור בלי שום תערובות זרים ה"ו

הצה"ק רבי יוסף חיים זוננפלד זי"ע ועכ"ל

(ליום היארצייט י"ט אדר)

הנה"ק השרף מבריסק ר' יהושע לייב דיפקין זי"ע ועכ"ל שלח את תלמידו המובהק רי"ח זוננפלד צוק"ל להכריז את החרם נגד לימוד שפות זרות עם התשב"ר בליל שב"ק בביתכנסת חורבת ר' יהודה החסיד בעיר העתיקה, ורי"ח הלך שם במס"נ ואע"פ שידע שיש שם משכילים והם לא ישתקו לו, הלך והכריז את החרם בעזות דקדושה בלא שום פחד, וכמה מהמשכילים התנפלו עליו והיכו אותו מופלאות רח"ל, (וידוע המשך הסיפור שאחרי זמן נענשו מן השמים באופן נורא ר"ל).

(הסיפור במלואו מובא בספר "מרא דארעא דישראל")

לישועת והצלחת מורינו הרב ר' אליעזר בן עטיא שליט"א • והרבנית תהילה בת לאה תחי'